

Κοιμήσου Γιώργο Γεννηματά...

του Σπύρου Ραυτόπουλου

Μια ακτινογραφία του νέου Ε.Σ.Υ.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η ζωή πάντα διέθετε άφθονο μαύρο χιούμορ και ειρωνεία. Το γνώριζαν δε καλύτερα από μας ο Αριστοφάνης και οι μεγάλοι τραγικοί μας, ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής, κι ο Ευριπίδης, ήδη δυόμιση χιλιετίες πριν. Τι κρίμα και για εκείνους και για μας που δεν ζουν στην εποχή μας! Το υλικό προς διακωμώδηση και διεκτραγώδηση είναι σήμερα αναμφισβήτητα πιο άφθονο από ποτέ, τα δε όρια μεταξύ κωμωδίας και τραγωδίας είναι πλέον τόσο ρευστά και δυσδιάκριτα, που ποιητές και συγγραφείς του αναστήματός τους, ασφαλώς δεν θα τα άφηναν ανεξερεύνητα ή ανεκμετάλλευτα. Υποθέτω ότι οι μόνιμοι διασταγμοί τους θα οφείλονταν στην πληθώρα επιλογών: πολίτευμα και πολιτικοί θεσμοί, έργα και ημέρες πολιτικών και δημοσίων προσώπων, προδοσία, απιστία, ασυδοσία, ρεμούλα, πάθη και απάθεια, ήθη και διαπλοκή, δικαιοσύνη, νομοθετήματα.. Τι ιστορίες γεμάτες τυραννικό κυνισμό, φαυλότητα, δολιότητα, αναξιοκρατία, τι ναυάγια της αρετής, τι οικτρές διαψεύσεις οραμάτων και ειρωνεία της ιστορίας, τι κωμικές και τραγικές φιγούρες επί σκηνής!

Πάρτε για παράδειγμα ένα από τα σύγχρονα και επίκαιρα δράματα, αυτό του Εθνικού Συστήματος Υγείας: η οικοδόμησή του συνδέεται άρρηκτα με τα οράματα και τις προσπάθειες του αείμνηστου Γιώργου Γεννηματά, ενώ τα χαριστικά χτυπήματα του προαναγγεληθέντος θανάτου του δίνονται σήμερα, ούτε τρεις δεκαετίες αργότερα, επί υφυπουργίας της κόρης του εκλιπόντος Φώφης Γεννηματά! Και παρά τις πολυετείς και άοκνες προσπάθειες των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας για την απαξίωση του συστήματος χάριν των ιδιωτικών φορέων υγείας, η ζωή, με την γνωστή φιλοπαίγμονα, σκωπτική της διάθεση και με ανελέητο μαύρο χιούμορ, φαίνεται ότι είχε άλλα σχέδια: επεφύλασσε την κατεδάφισή του Ε.Σ.Υ. όχι στη Ν.Δ., ή άλλο κόμμα, αλλά στο ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή το κόμμα που είχε πρωτύτερα πιστωθεί την οικοδόμησή του!

Διάβαζε κανείς το 1983 στο πρώτο άρθρο του σχετικού νόμου (1397):

1. Το κράτος έχει την ευθύνη για την παροχή υπηρεσιών υγείας στο σύνολο των πολιτών.
2. Οι υπηρεσίες υγείας παρέχονται ισότιμα σε κάθε πολίτη, **ανεξάρτητα από την οικονομική, κοινωνική και επαγγελματική του κατάσταση**, μέσα από ενιαίο και αποκεντρωμένο εθνικό σύστημα υγείας, που οργανώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Διαβάζουμε σήμερα στο νομοσχέδιο Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου - Φώφης Γεννηματά για το ολόημερο νοσοκομείο:

- Η δαπάνη βαρύνει τον ασφαλιστικό φορέα του ασθενούς ή την ασφαλιστική του εταιρία. Οι φορείς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης του Ε.Σ.Υ. και του Πανεπιστημίου δύνανται να συνάπτουν συμβάσεις με τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, στη βάση των οποίων θα παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο της ολόημερης λειτουργίας των νοσοκομείων και **θα αποζημιώνονται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και από τους ασφαλισμένους, όπου προβλέπεται συμμετοχή των τελευταίων στη σχετική δαπάνη [..]**

Και παρακάτω:

- Με κοινή Απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών **καθορίζεται το ύψος της δαπάνης** για την ιατρική επίσκεψη και τις διαγνωστικές, θεραπευτικές και επεμβατικές πράξεις, που πραγματοποιούνται κατά την πέραν του τακτικού ωραρίου λειτουργία, το ποσοστό, που αποδίδεται, ως αμοιβή στο προσωπικό της παραγράφου (2) του παρόντος άρθρου, οι περιπτώσεις στις οποίες **η δαπάνη βαρύνει τον ίδιο τον ασθενή**, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με άλλα λόγια, επειδή οι ανάγκες σε νοσηλευτικό προσωπικό και σε μέσα, ούτε καλύπτονται, ούτε έχει πρόθεση το κράτος να τις καλύψει οικονομικά με επαρκή στελέχωση, με δημοσίως αμειβόμενη εφημέρευση, με αναλώσιμα και εξοπλισμό, εφευρέθηκε ο θεσμός του "ολόημερου νοσοκομείου", ώστε οι αναγκαίες πρόσθετες δαπάνες να μετακυλιστούν αμέσως ή εμμέσως στον φορολογούμενο αναξιοπαθόντα πολίτη, αυτόν δηλαδή με τα χαμηλά εισοδήματα και τον ανασφάλιστο, που θα χρειαστεί τις υπηρεσίες της δημόσιας δωρεάν υγείας, αφού δεν μπορεί να απευθυνθεί σε εκείνες της ιδιωτικής.

Αυτή είναι η αντίληψη του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την ανασυγκρότηση του Συστήματος Υγείας! Διότι το εκτρωματικό αυτό νομοσχέδιο προβλέπει πως όταν η δαπάνη δεν θα καλύπτεται με απ' ευθείας πληρωμή από τον ίδιο τον ασθενή, τότε ή θα προέρχεται από τον ιδιωτικό του φορέα ασφάλισης (δηλαδή πάλι από τον ίδιον), ή από τον δημόσιο ασφαλιστικό του φορέα α) που σήμερα είναι ήδη καταχρεωμένος με ευθύνη των δύο κομμάτων εξουσίας, β) που ήδη χρωστάει σε νοσοκομεία, γ) πολλά από τα οποία είναι επίσης ήδη χρεωμένα σε ιδιωτικές εταιρίες, δηλαδή από δημόσιο φορέα που τα ελλείμματά του θα κληθεί να πληρώσει και πάλι ο φορολογούμενος.

Αυτό που ουσιαστικά κάνει δηλαδή η ανάλγητη κρατική εξουσία -με πονηρό κλείσιμο του ματιού σε όσους επί χρόνια έστηναν το μεγάλο φαγοπότη με την ανοχή και άρα τουλάχιστον την έμμεση παρότρυνσή της- είναι να νίπτει τώρα υποκριτικά τας χείρας της, ως εάν δεν είχε καμία σχέση με το υφιστάμενο κατάντημα του Ε.Σ.Υ., και να μεταθέτει τα βάρη στα ίδια τα νοσοκομεία και τους πολίτες. Και όλα αυτά για να μη δυσαρεστήσει -παρά τις αντίθετες διακηρύξεις- μιζαδόρους, μεσάζοντες, προμηθευτές, διοικητικούς καρεκλοκένταυρους, καθηγητικό κατεστημένο, ιδιωτικές κλινικές και εργαστήρια, ασφαλιστικές εταιρίες κ.α. Φροντίζει όμως και για την ομαλή συνέχιση του πάρτι, με ανάθεση ελεγκτικών και λοιπών διοικητικών αρμοδιοτήτων σε απ' ευθείας διορισμένους κυβερνητικούς διοικητές και συμβούλους νοσοκομείων, διοικητικών περιφερειών και συμβουλίων, στα οποία μειοψηφία είναι πάντα οι κατεξοχήν αρμόδιοι (οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό) αλλά και σε γενικούς γραμματείς περιφερειών, δημάρχους, και βουλευτές (προκειμένου για δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια με υγειονομικό έργο). Αντί δηλαδή η αξιοπιστία των ελέγχων και του προγραμματισμού να διασφαλίζεται μέσω της συμμετοχής της ίδιας της βάσης του συστήματος (γιατρών, νοσηλευτών και λοιπών εργαζομένων που γνωρίζουν καλύτερα από τον καθέναν τις ανάγκες και τα προβλήματα του Ε.Σ.Υ.), επαφίεται και πάλι στην.. καλή προαίρεση των ίδιων ομάδων που ευθύνονται, είτε με την ηθική είτε με τη φυσική αυτοουργία τους για το σημερινό εγκληματικό ξεχαρβάλωμα και την καταχρέωση του.

Φυσικά η υγειονομική "μέριμνα" και "ανασυγκρότηση" δεν τελειώνει εδώ!

- Φροντίζει για την ανάθεση υπερεξουσιών στους συντονιστές διευθυντές, ώστε αυτοί α) να μπορούν να θέτουν υπό εκβιαστικό έλεγχο το σώμα των υφισταμένων τους απείθαρχων χαμηλόμισθων συνδικαλισμένων ειδικευμένων, β) να έχουν τον έλεγχο των προμηθειών, γ) να έχουν αυξημένη εξουσία επί των λοιπών συναδέλφων τους και δ) τον αποκλειστικό έλεγχο των κλινών και του μοιράσματος τους, άρα και την επωφελή διατήρηση πελατειακών σχέσεων με τους ασθενείς σε λίστες.

- Εξασφαλίζει δωρεάν επαγγελματική στέγη μέσα στα ίδια τα δημόσια νοσοκομεία, της καθηγητικής νομενκλατούρας (ή έχουμε σοσιαλισμό ή δεν έχουμε!).

-Απαξιώνει τα νοσοκομειακά ιδρύματα της επαρχίας, χωρίς πρόβλεψη για κάλυψη των εφημεριακών κενών.

-Αντικαθιστά την ούτως ή άλλως πενιχρή υπερωριακή αμοιβή με άθλια επιδόματα (κατά τα άλλα θέλουμε τον γιατρό πάντα στη θέση του και χωρίς φακελάκι).

-Προβλέπει συμβάσεις με επικουρικό προσωπικό που το κόστος θα καλύπτεται με ιδιωτικά κονδύλια (ποιά και από πού;) με σκοπό τη σταδιακή αντικατάσταση του μόνιμου προσωπικού.

-Καταργεί και ενοποιεί δημόσιους φορείς πρόνοιας (αφού τα πιάσανε οι εργολάβοι, οι προμηθευτές και οι ημέτεροι αργόμισθοι, τώρα πλέον ανακαλύφθηκε ότι οι φορείς αυτοί δεν έχουν λόγο ύπαρξης!).

-Μετά την έμπρακτη καταστρατήγηση της προηγούμενης συλλογικής σύμβασης, τώρα αρνείται και την υπογραφή νέας, επιμένοντας σε έναν αυθαίρετο νόμο που όχι μόνο στερείται οποιασδήποτε κοινωνικής νομιμοποίησης, αλλά που προσπαθεί μάταια να εδραιώσει το παράνομο καθεστώς των εφημεριών, με θλιβερές ταχυδακτυλουργίες, γνωρίζοντας εκ των προτέρων το ανέφικτο των προβλεπομένων ρυθμίσεων.

-Τέλος "ανακαλύπτει" τον... ευγενή θεσμό του εθελοντισμού (ό,τι είναι ανίκανο ή απρόθυμο να καλύψει το κράτος ας το καλύψουν οι ίδιοι οι πολίτες). Αυτούς μέχρι σήμερα τους θυμόνταν (εκτός φυσικά προεκλογικών περιόδων) μόνο για τη δενδροφύτευση και τη δασοπροστασία . Τώρα οι αρμοδιότητές τους επεκτείνονται στην κάλυψη και του τομέα της δημόσιας υγείας αλλά και της οικονομικής συνεισφοράς για την αποπληρωμή του χρέους μέσω ειδικών λογαριασμών. Βλέπετε, το κράτος έχει άλλες σοβαρότερες προτεραιότητες!

Κατά τα λοιπά η κυρία Φώφη Γεννηματά, ομού μετά της.. κυρίας Υπουργού, Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου, κομπάζει (από τον ιστότοπο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης) :

" Βασική κατεύθυνση της πολιτικής μας .

Στήριξη του Ε.Σ.Υ. για την αναβάθμιση του σε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό σύστημα υγείας με δημόσιο χαρακτήρα. Ένα σύστημα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες του πολίτη για υψηλού επιπέδου υπηρεσίες πρόληψης, περίθαλψης και φροντίδας με αξιοπρέπεια. [..]"

Το πιο πάνω είναι ένα μικρό μόνο δείγμα της απόστασης έργων και λόγων στις σύγχρονες καπιταλιστικές ολιγαρχίες που αυτοαποκαλούνται δημοκρατίες. Είναι ένα δείγμα ασύστολης δημαγωγίας και ανευθυρίαςτων ψευδών με τα οποία προσπαθούν να κρύψουν το πώς πραγματικά αντιλαμβάνονται την δημόσια και δωρεάν υγεία οι "σοσιαλιστές" απόγονοι και επίγονοι του Γιώργου Γεννηματά. Γαλήνιος ο ύπνος και μακαρία αυτού η μνήμη, όπως και των αρχαίων μεγάλων μας συγγραφέων!